

IJD

JONGERENPASTORAAL VLAANDEREN

'Brieven uit de Kerststal'

Soort activiteit	Inhoudelijk, gezelschapsspel
Thema('s)	Kerstmis
Aantal deelnemers	4 – 99 deelnemers
Leeftijd	12-15 jaar
Locatie	Binnen/Buiten
Duur	60 – 90 minuten
Intensiteit	Matig
Materiaal	Papier, pennen, snoepjes, bloemen, oase, snoeischaren, kerstversiering voor bloemstukken, tijdschriften, kleurpotloden, stiften, scharen, lijm, een kerstverhaal (bijlage 3), sjabloon voor sterren (bijlage 4) sjabloon voor kerstkaarten (bijlage 5)

Doel/Samenvatting werkvorm

Thema: Deze werkvorm wil jongeren op speelse wijze laten kennismaken met het feest van Kerstmis. Via de beelden in de kerststal ontvangen de deelnemers verschillende opdrachten die verband houden met Kerstmis, geloof en dienstbaarheid.

Doel: De nadruk van de activiteit ligt op ontmoeting en engagement. De deelnemers spelen een ontspannend en leerrijk spel en krijgen zo gaande weg wat meer inzicht in het feest van Kerstmis.

Verloop en spelregels

In de speelruimte staan de personages uit de kerststal verspreid. Dit kan in de vorm van stenen beeldjes, zelfgemaakte beeldjes, foto's, de begeleiders verkleed als personages. Bij elke figuur ligt een enveloppe met daarin een brief met een opdracht (zie bijlage 1).

De deelnemers verdelen zich in teams van 2 à 3 personen. Elk team bepaalt zelf welke opdracht ze eerst uitvoeren. *(Tip: Laat de deelnemers de enveloppe met de brief tijdens het uitvoeren bijhouden en pas na afloop weer bij het beeld plaatsen. Op die manier kunnen de teams nooit tegelijkertijd aan dezelfde opdracht werken)*

Speluitleg

Hieronder volgt een overzicht van de mogelijke opdrachten:

Jozef

Getuigenis van iemand uit de parochie. De deelnemers interviewen een vrijwilliger uit de parochie over het feest van Kerstmis. Suggesties voor vragen vind je in de *brief van Jozef*. (Tip: Je nodigt best vooraf een vrijwilliger uit die zijn/haar ervaringen wil delen met de jongeren).

Maria

De deelnemers maken een mooi kerstbloemstuk. Ze mogen het bloemstuk wel niet voor zichzelf houden. Zoals Maria haar leven ten diensten stelde van andere mensen, zo mogen ook zij iemand anders blij maken met het bloemstuk. Meer uitleg vind je in de *brief van Maria*. (Tip: Zorg zeker voor een volwassen begeleider tijdens de opdracht. Misschien is er wel iemand uit je buurt die kan bloemschikken en hierbij graag een handje toesteeekt...).

Variatie: Wanneer jullie het niet zien zitten om te bloemschikken, kunnen er ook boeketjes uit papierenbloemen gemaakt worden: <http://bit.ly/2fl5ZFK> of <http://bit.ly/2gFvzwQ>.

Koning

De deelnemers lossen individueel de quizvragen van de koning op en schrijven de antwoorden op een blad papier. Voor elk goed antwoord kunnen ze snoepjes verdienen. Wanneer een deelnemer alle vragen beantwoord heeft, laat hij het antwoordblad door een begeleider controleren en ontvangt de deelnemer het juiste aantal snoepjes. Daarna mogen ze de snoepjes delen met elkaar. Suggesties voor vragen vind je in de *brief van de koning*. (De antwoorden staan in bijlage 2)

Herder

De deelnemers spelen een variant op het spelletje 'Ik ga op reis en ik neem mee...'. Verander de zin in 'Ik ga op kraambezoek naar de stal en ik neem mee...'
Meer uitleg vind je in de *brief van de herder*.

Ster

De deelnemers vertellen aan elkaar hoe ze een lichtjepuntje kunnen zijn voor andere mensen. Laat elke deelnemer een mooie ster maken van papier en daarop een kerstwens schrijven. Meer uitleg vind je in de *brief van de ster*.

Engel

Elke deelnemer mag twee of drie kerstkaartjes maken. Daarop kunnen de deelnemers dan een leuke kerstboodschap schrijven. Probeer de deelnemers ervan te overtuigen om kerstkaarten te maken voor mensen die vaak eenzaam zijn of weinig feestelijks kunnen beleven tijdens de kerstperiode. Vb. armen, zieken, ouderen, ...

Na de activiteit mogen ze de kaartjes mee naar huis nemen om zelf de kaarten te overhandigen of de begeleiders zorgen ervoor dat de kerstkaarten op de juiste plek terecht komen. Meer uitleg vind je in de *brief van de engel*.

Jezus

De deelnemers luisteren naar het kerstverhaal '*De vierde koning*'. Je kan ook zelf een alternatief kerstverhaal zoeken. Na de activiteit kunnen ze dat verhaal aan anderen doorvertellen. Zo wordt het doorgeven van geloofsverhalen weer even heel concreet. Meer uitleg vind je in de *brief van Jezus*.

Beste

Mijn naam is Jozef en ik ben niet echt een spraakzaam type. Dat is meteen de reden waarom er in de Bijbel nergens een passage is waar ik aan het woord ben. Het is zo dat ik liever andere mensen aan het woord laat en graag luisteren naar hun insprekende ervaringen.

Graag nodig ik jullie uit om dit ook te gaan doen. Luisteren naar iemand die al verschillende keren Kerstmis heeft gevierd. Hij/zij kan jullie vertellen over wat Kerstmis voor hem/haar betekent.

Het is

je kan deze persoon vinden in

Je mag hem/haar ook interviewen maar dan moet je wel enkele vragen bedenken. Die vragen kan je best samen bespreken. Hieronder vinden jullie alvast enkele voorbeelden:

- Met wie heb je Kerstmis gevierd?
- Waarom is Kerstmis voor u een ander feest dan bv. een verjaardagsfeest? Wat maakt Kerstmis zo speciaal?
- Waarom ga je naar de kerk op kerstdag?
- ...

Veel succes!

Groetjes

Jozef

Dag lieve kinderen

Toen de engel Gabriël mij vertelde dat ik zwanger zou worden van Jezus, dan was ik best verschoten en in de war. Ondanks mijn onzekerheid zei ik Toch volmondig 'ja' op de komst van Jezus omdat ik alle vertrouwen heb in God en zijn plannen.

Mensen zijn tot op de dag van vandaag dankbaar voor het feit dat ik Jezus op de aarde heb gezet. Ik wordt hier nog steeds voor bedankt met mooie bloemen die neer gezet worden bij mijn beeld.

Dat maakt mij dan ook erg gelukkig. Maar met bloemen kunnen jullie ook andere mensen bedanken en gelukkig maken.

Ik wil jullie uitnodigen om naar te gaan en daar samen met hem/haar een kerstbloemstukje te maken om iemand te bedanken. Denk eens na wie jij wil bedanken voor het feit dat die persoon ooit volmondig 'ja' zei op een vraag van jou. Deze persoon zal vast even gelukkig zijn met het bloemstuk als ik.

Veel succes!

Lieve groeten

María

Gegroet waarde vrienden

Ik ben een koning. Heel lang geleden trok ik naar de stad Bethlehem om die andere koning, Jezus, mijn geschenk te overhandigen. Want koningen geven nu eenmaal graag geschenken.

Ook jullie kunnen nu een klein geschenkje van mij verdienen. Hieronder vinden jullie enkele vragen. Per goed antwoord krijgen jullie een snoepje van mij. Om meer snoepjes te kunnen verdienen voor het team, spelen jullie deze kort quiz elk afzonderlijk. Iedereen noteert zijn/haar antwoorden op een blaadje papier. Als je klaar bent, ga je naar de spelbegeleider om je antwoorden te tonen.

Hier volgen alvast mijn vragen voor jullie:

- Ken je de drie namen van de koningen of wijzen?
(Voor elke juiste naam verdien je één snoepje)
- Weet jij welke drie geschenken wij meebrachten voor het kindje Jezus?
(Voor elk juist geschenke verdien je één snoepje)
- Waar kwamen wij, de wijzen, vandaan?
(Het juist antwoord levert één snoepje op)
- Langs welke weg zijn wij, de wijzen, naar huis gegaan?
(Het juist antwoord levert één snoepje op)
- Welke twee andere koningen hebben wij ontmoet op weg naar of in Bethlehem?
(Voor elke juiste naam verdien je één snoepje)
- Wat was onze wegwijzer?
(Het juist antwoord levert één snoepje op)
- Wat deden wij toen we aankwamen bij de stal?
(Het juist antwoord levert één snoepje op)

Hopelijk heeft iedereen na mijn korte quiz een aantal snoepjes verdiend. Als dat niet gebeurd is, dan delen jullie de snoepjes vast wel met de andere deelnemers, toch?

Hoogachtend

Een wijze koning

Hey jullie daar!

Ik ben een herder en ik was één van de eerste die op bezoek ging bij de nieuwe koning, toen nog liggend in een kribbe met wat stro. Toen ik aankwam bij de stal in Bethlehem, kon ik aan Jozef en Maria en aan het kindje Jezus geen geschenk overhandigen. Ik had immers zelf niet zo veel bezittingen.

Daarom had ik graag van jullie gehoord welke dingen ik zo allemaal zou kunnen meenemen als ik nog eens op kraambezoek moet gaan. Jullie mogen nu het spel spelen: "Ik ga op kraambezoek naar de stal en ik neem mee..." Wie kan dit het langste volhouden?

Doe je best!

Groeten

Een arme herder uit Bethlehem

Piep!

Ik ben de ster en ik geef licht. Maar ook jullie kunnen een lichtpuntje zijn voor elkaar. Denk eens na:

*Hoe kan jij een lichtje zijn voor de ander?
Op welke manier kan jij vrede brengen?*

Vast en zeker was je ooit al een keer een lichtje voor iemand anders. Vertel het aan elkaar.

Daarna mag je een mooie ster uitknippen en er een kerstwens opschrijven.

Wees een lichtje voor elkaar en doe je uiterste best!

Stralende groeten

De ster van Bethlehem

Wees gegroet allemaal

Ik ben de engel en ik breng jullie de blijde boodschap: Jezus is geboren!
Ook jullie kunnen engelen zijn en goede of blijde boodschappen brengen.

Wie zou jij blij kunnen maken door hem of haar een kerstkaartje te sturen? Misschien is dat wel iemand die je helemaal niet goed kent maar dit wel erg leuk zou vinden?

Denk maar eens goed na!

Jullie mogen nu zelf een kerstkaartje maken of schrijven. Jullie vinden daarvoor een hoop materiaal in.....

Maak er iets moois van!

Weet je al naar wie je het kaartje zou willen sturen?

Ik hoop dat die persoon er even blij mee is als de herders met mijn boodschap in de eerste Kerstnacht!

Vrede zij met jullie

De Engel

Lieve vrienden

Ik ben nu nog te klein om veel te vertellen.
Maar misschien willen jullie een leuk kerstverhaal horen uit de mond van een wijze mens.

Daarvoor mag je nu naar..... gaan.
Hij/zij zal jullie het mooie verhaal vertellen van 'De vierde koning'.

Na afloop mogen jullie aan elkaar vertellen wat je leuk vond in het verhaal.
Zou je het verhaal ook thuis kunnen navertellen?

Veel luisterplezier!

Groetjes

Het kindje Jezus

Bijlage 2 – Oplossingen voor de vragen uit de brief van een koning.

- **Ken je de drie namen van de koningen of wijzen?**
Balthazar, Melchior en Caspar
- **Weet jij welke drie geschenken wij meebrachten voor het kindje Jezus?**
Goud, wierook en mirre
- **Waar kwamen wij, de wijzen, vandaan?**
Uit het Oosten
- **Langs welke weg zijn wij, de wijzen, naar huis gegaan?**
Langs een andere weg dan wij gekomen waren
- **Welke twee andere koningen hebben wij ontmoet op weg naar of in Bethlehem?**
Koning Herodes en Jezus
- **Wat was onze wegwijzer?**
Een ster
- **Wat deden wij toen we aankwamen bij de stal?**
Knielen en het Kind aanbidden

Lange versie (kortere versie, zie onderaan)

In de tijd dat Augustus keizer was van het Romeinse rijk en koning Herodes in Jeruzalem regeerde, leefde er in Perzië een man die Artaban heette. Artaban was een geleerde en wijze man. Hij wist veel van de geneeskracht van planten en kruiden en als het donker was, bestudeerde hij de sterrenhemel. In een oud boek had hij gelezen dat in het Joodse land een koning geboren zou worden, die licht en vrede zou brengen over de hele wereld. Als teken van zijn geboorte zou een grote nieuwe ster aan de hemel verschijnen.

Artaban had dit verteld aan drie andere wijze mannen die de sterren bestudeerden. Zodra de ster was verschenen, wilden ze samen naar Jeruzalem reizen om de nieuwe koning te begroeten en hem geschenken te brengen. En omdat ze op verschillende plaatsen in Perzië woonden, hadden ze afgesproken dat ze alle vier op reis zouden gaan zodra ze de nieuwe ster aan de hemel zagen. Bij een tempel niet ver van Babylon zouden ze op elkaar wachten. Daarna konden ze samen door de woestijn naar het Joodse land reizen. Op een avond toen Artaban weer op het dakterras van zijn huis naar de sterren keek, ontdekte hij een grote heldere ster, die hij nog nooit eerder had gezien.

"Dit moet het teken zijn!" dacht hij. "De koning is geboren. Ik zal er heengaan om hem te begroeten."

De volgende dag verkocht hij zijn huis met al zijn bezittingen en voor het geld dat hij ontving kocht hij drie edelstenen: een blauwe saffier, een rode robijn en een witte parel. Daarna besteeg hij zijn paard en ging snel op weg naar de tempel waar zijn vrienden op hem zouden wachten. Ze hadden uitgerekend dat ieder daar, tien dagen na het verschijnen van de ster, zou kunnen zijn. Na de tiende dag zouden ze vertrekken, ook als een van hen nog niet was aangekomen. Het was immers mogelijk dat die verhinderd was de reis te maken door ziekte of door een andere oorzaak.

Artaban moest elke dag een lange afstand afleggen om op tijd bij de tempel te komen. Eindelijk tegen de avond van de tiende dag zag hij de vervallen muren van de stad Babylon. Na een korte rust en een maaltijd reed hij weer verder. Nog drie uren rijden en dan zou hij zijn vrienden ontmoeten in de tempel. Artaban verheugde zich erop hen weer te zien en samen met hen verder te kunnen reizen. Hij reed nu door een donker bos van dadelpalmen waar het maanlicht maar nauwelijks kon doordringen. Zijn paard liep langzaam, voorzichtig zijn weg zoekend. Plotseling bleef het staan voor een donker voorwerp dat op de weg lag. Artaban liet zich van zijn paard glijden en zag een man op de grond liggen. In het zwakke maanlicht keek hij naar het bleke gezicht. Hij had het vermoeden dat het een Joodse man was. Er woonden nog steeds veel Joden in Babylon sinds het Joodse volk honderden jaren geleden daarheen in ballingschap was gevoerd.

Artaban dacht dat de man dood was. Hij kon niets meer voor hem doen. Bovendien had hij geen tijd voor een oponthoud. Hij keerde zich om en wilde zijn paard aan de teugel langs het lichaam van de man leiden. Maar toen hoorde hij een diepe zucht en hij voelde dat de man de zoom van zijn mantel vastgreep.

Artaban schrok. De man leefde nog en hij moest hem helpen. Maar dat betekende ook dat Artaban te laat bij de tempel zou komen. Zijn vrienden zouden vast denken dat hij niet op reis was gegaan en zij zouden zonder Artaban vertrekken. Een ogenblik stond Artaban in tweestrijd. Als hij de man zo liet liggen, zou hij zeker sterven. In elk geval moest hij hem wat laten drinken.

Uit een beek haalde hij water en bevochtigde daarmee de droge mond en het voorhoofd van de man. Van een

geneesmiddel, dat hij altijd bij zich had, maakte hij een drankje en goot dat voorzichtig tussen de lippen van de zieke man. Zo was hij lange tijd met hem bezig en langzamerhand kreeg de man zijn krachten terug en kon hij weer iets zeggen.

"Wie ben je?" vroeg hij. "Waarom ben je hier gekomen om mij van de dood te redden?"

"Ik heet Artaban en ik ben op weg naar Jeruzalem om de nieuwe koning van de Joden te zoeken, die licht en vrede zal brengen. Nu moet ik weer snel verder reizen. Hier heb je nog wat brood en een kruidendrank. Je zult nu gauw weer sterk genoeg zijn om naar huis te gaan."

De Jood hief zijn bevende hand op naar de hemel en zei: "Moge de God van Abraham, Izaak en Jakob je zegenen. Ik heb niets wat ik je als dank kan geven, maar ik kan je wel vertellen waar je de Messias kunt vinden. Onze profeten hebben gezegd dat hij in Bethlehem geboren zal worden."

Het was al ver na middernacht toen Artaban weer verder reed en de zon kwam op toen hij bij de tempel aankwam. Zijn vrienden waren al vertrokken. Onder een steen vond Artaban een stuk perkament waarop stond geschreven: "We hebben gewacht tot na middernacht. Volg ons door de woestijn!"

Teleurgesteld ging Artaban op de grond zitten en dacht: "Hoe kan ik de woestijn doortrekken op een uitgeput paard en zonder voedsel? Ik moet terug naar Babylon, mijn saffier en paard verkopen en een kameel en voedsel voor onderweg kopen. Zal ik mijn vrienden ooit inhalen?"

Een paar weken later reed Artaban door de woestijn, hoog gezeten op een kameel, schommelend als een schip op zee. Hij kwam langs Damascus, zag de sneeuwtoppen van de Hermon, het blauwe water van het Meer van Galilea en reed door de vallei van de Jordaan. Hij kwam in Bethlehem aan, drie dagen nadat de drie Wijzen Jozef en Maria met het kind hadden gevonden en hun geschenken van goud, wierook en mirre hadden gegeven. Artaban was doodmoe van de lange reis, maar ook blij dat hij nu eindelijk de nieuwe koning zou zien en hem zijn robijn en parel kon geven.

Bij de open deur van een klein huisje bleef Artaban staan. Daar zat een vrouw met een kind op schoot en gaf het te drinken. Artaban vroeg de vrouw of ze drie vreemdelingen had gezien die een pasgeboren kind kwamen zoeken.

"Ja, ik heb ze gezien," zei de vrouw, "dat waren rijke mannen die hier kwamen op hun kamelen. Ze brachten goud, wierook en mirre mee voor het kind van eenvoudige mensen, die uit Nazareth kwamen. Maar na een paar dagen zijn ze onverwachts weer weggegaan. En die man uit Nazareth is midden in de nacht met zijn vrouw en zoontje vertrokken. Er wordt gezegd dat ze gevlucht zijn naar Egypte omdat Romeinse soldaten onderweg zijn om het kind te zoeken. Ik begrijp het niet, het waren heel gewone mensen en ik kan me niet voorstellen dat ze iets misdaan hebben.

Plotseling hoorden ze vrouwen schreeuwen: "De soldaten van Herodes! Ze willen onze kinderen doden!"

De vrouw werd doodsbлек. Ze drukte het kind tegen zich aan en kroop in de donkerste hoek van de kamer. Artaban ging breeduit in de deuropening staan, zodat niemand naar binnen kon. De soldaten, die dichterbij kwamen, keken de indrukwekkende vreemdeling aarzelend aan. De aanvoerder van de troep wilde Artaban opzij duwen, maar deze bleef onbeweeglijk staan. Kalm zei hij: "Als je me met rust laat, geef ik je deze kostbare robijn."

Begerig griste de aanvoerder de schitterende edelsteen uit zijn hand en riep tegen de soldaten: "Doorlopen! Hier is geen kind!" De vrouw bedankte Artaban met tranen in de ogen. Ze zei: "U hebt mijn kind gered. Moge de Heer u vrede geven!"

"Nu heb ik alleen nog maar de parel over voor de koning die ik zoek," dacht Artaban en weer ging hij op reis, nu naar Egypte waar hij het kind met zijn ouders hoopte te vinden. Maar waar moest hij daar zoeken? In Alexandrië

ging hij naar een Joods rabbi en vroeg hem om raad. De rabbi las hem voor van een perkamenten rol waarop profetieën over Israël waren geschreven. Hij zei: "De koning, die je zoekt, kun je niet vinden in een paleis of bij rijke en machtige mensen. Zoek hem bij de armen, bij zieken en gevangenen." Artaban ging op weg. Hij zag veel arme mensen, hij bezocht zieken en kon velen genezen door zijn kennis van geneeskrachtige kruiden. Ook kwam hij in gevangenschappen. Hij probeerde te troosten en te helpen waar hij kon. Het leek soms alsof hij zijn eigenlijke doel had vergeten, maar zo nu en dan, als hij helemaal alleen was, haalde hij uit een verborgen plekje in zijn gordel de parel te voorschijn en keek ernaar.

Zo gingen drieëndertig jaren voorbij, maar de koning die hij zocht vond hij niet. Zijn donkere haren en baard waren grijs geworden. Artaban was oud en moe. Met een groep Joodse pelgrims trok hij naar Jeruzalem waar de Joden hun Paasfeest zouden vieren bij de tempel. Daar liep Artaban door de nauwe straten en stegen, nog steeds zoekend om zich heen kijkend.

Er hing een dreigende sfeer. Donkere wolken trokken samen boven de stad. En een grote menigte mensen liep opgewonden in de richting van de westelijke stadspoort. Aan een paar Perzische Joden, die ook die kant op gingen, vroeg Artaban wat er aan de hand was. "We gaan naar Golgotha," antwoordde ze, "daar buiten de stadsmuur zal een terechtstelling plaatsvinden van twee beruchte rovers. En tegelijk met hen zal Jezus van Nazareth gekruisigd worden. Deze man heeft wonderbare dingen gedaan voor zieke en ongelukkige mensen. Hij heeft veel volgelingen onder het arme volk. Pilatus, de stadhouder, heeft hem tot het kruis veroordeeld omdat hij beweerde de "Koning der Joden" te zijn. Haastig liepen de Perzen weer door. Artaban was doodsbleek geworden en stond te trillen op zijn benen. Was die Jezus van Nazareth de koning, die drieëndertig jaar geleden in Bethlehem was geboren en die hij al die jaren had gezocht? En werd hij nu gekruisigd? Hoe was dit mogelijk? "Misschien kan ik hem nog vrijkopen met mijn parel!" dacht Artaban. En zo snel als zijn oude benen hem konden dragen liep hij met de menigte mee naar de poort.

Daar kwam plotseling uit een zijstraat een troep soldaten, die een meisje met zich mee sleepten. Haar jurk was gescheurd en ze schreeuwde het uit van angst. Artaban bleef staan, hij had medelijden met haar. Het meisje zag aan zijn kleren dat hij een Perzische geleerde was. "Help me!" riep ze. "Mijn vader kwam ook uit Perzië, maar nu hij dood is hebben ze me als slavin verkocht. Red me van wat erger is dan de dood!"

Artaban beefde. Hij had nog maar één kostbaar geschenk voor de koning die hij zocht. Tijd om lang na te denken was er niet. Hij nam de parel uit zijn gordel en hield hem in zijn open hand. Verbaasd en begerig keken de soldaten naar de glanzende steen. Ze lieten het meisje los, grepen de parel en verdwenen.

Op hetzelfde moment werd het aardedonker en een aardbeving deed de grond trillen. De muren van de huizen schudden heen en weer. De mensen vluchtten zo snel mogelijk de poort uit, maar Artaban bleef staan. Hij had geen haast meer en hij was niet bang. Zijn laatste geschenk voor de koning had hij weggegeven. Hij had geen hoop meer hem nog te vinden. Zijn zoeken was afgelopen.

Opnieuw deed een aardschok de grond trillen. Een steen uit een muur viel op het hoofd van Artaban en hij viel neer. Hevig geschrokken knielde het meisje dat door hem was bevrijd, naast hem neer. Het was alsof hij met iemand sprak die zij niet kon zien. Ze zag zijn lippen bewegen en ze hoorde hem fluisteren: "Maar Heer, wanneer zag ik u dan hongerig en heb ik u te eten gegeven? Of dorstig en heb ik u te drinken gegeven? Wanneer zag ik u dan als vreemdeling en heb ik u opgenomen? Of naakt en heb ik u gekleed? Wanneer zag ik u ziek of in de gevangenis en ben ik bij u gekomen? Drieëndertig jaar heb ik u gezocht, maar nooit heb ik u gevonden." Hij zweeg en van veraf maar toch duidelijk hoorde het meisje een stem die zei: "Wat je voor mijn broeders hebt gedaan, dat heb je voor mij gedaan!"

Een glans van verwondering en vreugde kwam over het bleke gezicht van Artaban. Een laatste lange zucht van bevrijding kwam over zijn lippen. Zijn reis was geëindigd. Zijn geschenken waren aangenomen. De vierde Wijze had de Koning gevonden.

Korte versie met overweging

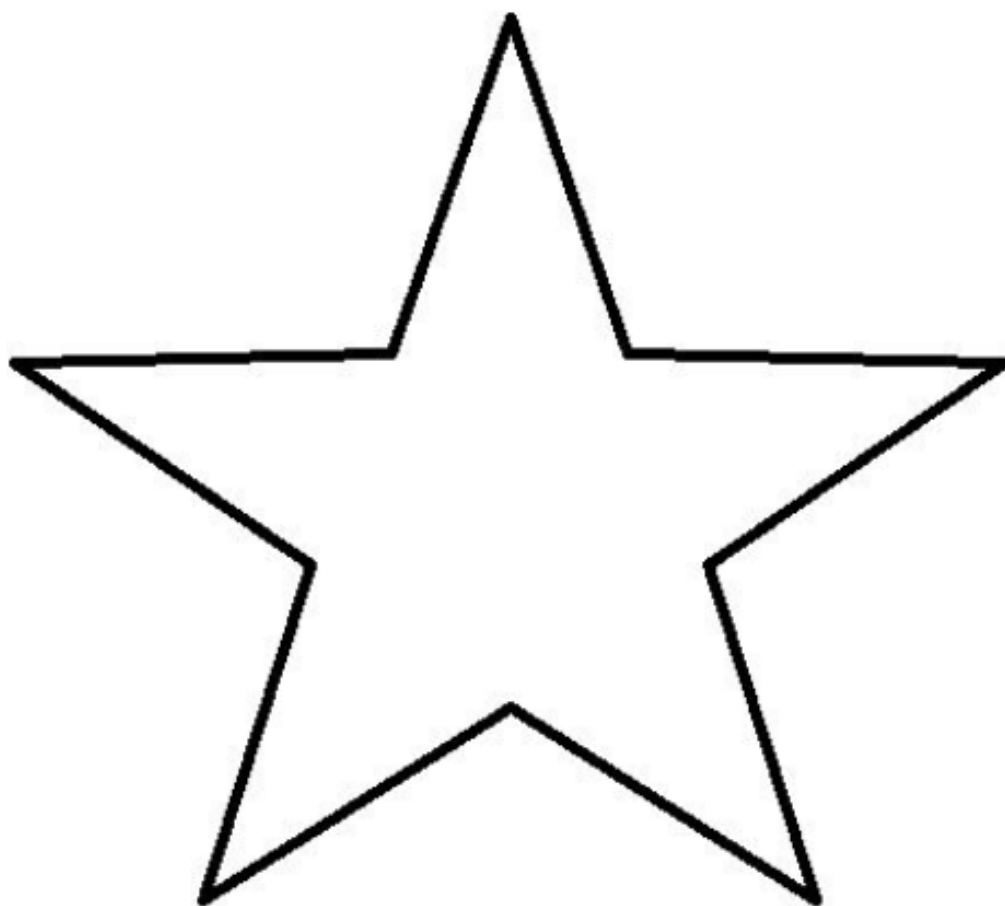
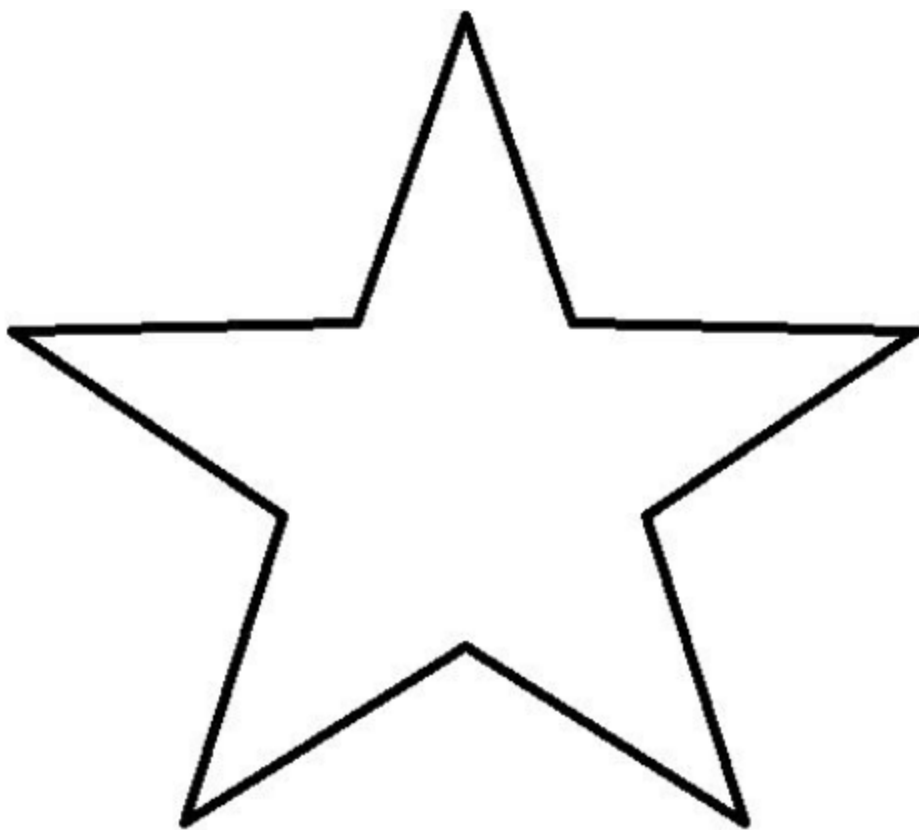
De vierde koning (C. LETERME, Een parel voor elke dag, uitgeverij Averbode, 2007, p. 10)

Al heel lang vertelt men in Betlehem over een vierde koning. Net als de drie anderen wilde hij ook de pasgeborene Koning bezoeken. Maar onderweg deden zoveel arme mensen een beroep op hem, dat hij ook zijn geschenken voor de pasgeborene weggaf. Uiteindelijk durfde hij niet meer naar de pasgeborene Koning te gaan. Maria zag hem in de verte aankomen. Toen ze hem zag twijfelen, wenkte ze. Hij kwam naar haar toe en zei: 'Ik wilde het Kind bezoeken, maar ik heb niets meer om Het te geven.' En hij vertelde wat hem onderweg was overkomen. Toen zei Maria: 'Weet je, de geschenken die je aan de armen hebt gegeven, heb je eigenlijk al aan Jezus gegeven.'

(Naar een bekende kerstlegende)

Overweging bij het verhaal C. LETERME in Kerk en leven, Federatie Rotselaar, 6 januari 2016, p. 1

Toen Matteüs zijn evangelie schreef, was hij nog heel erg onder de indruk van het feit dat joodse mensen mee aan de oorzaak lagen van de dood van Jezus, maar ook van het feit dat zoveel niet-joodse mensen aandacht hadden voor de boodschap van Jezus. Daarom kon hij het niet nalaten daar iets over te zeggen in zijn verhaal over de geboorte van Jezus. Zo vertelde hij dat wijzen uit het Oosten op zoek waren naar Jezus om Hem hun hulde te betuigen. Merkwaaardig is dat, want het Oosten was de plaats waar de joden vroeger in ballingschap naartoe werden gestuurd. De plaats waar 'de vijand' woonde. Intussen bleef de eigen koning Herodes in zijn paleis in Jeruzalem zonder een voet te verzetten richting Betlehem. Matteüs liet de wijzen geschenken meenemen. Toen en nu nog altijd zijn dat geen geschenken die men meeneemt als men een pasgeborene baby bezoekt. Daarom begon men al heel snel na te denken over wat Matteüs met die geschenken wilde zeggen. Zo zegt men nu dat het goud verwijst naar Jezus als koning, de wierook naar zijn goddelijkheid en de mirre, een duur parfum dat vroeger gebruikt werd bij het balsemen van de doden, naar zijn menselijkheid. Maar daarmee eindigt het niet. Sinds Matteüs dacht men verder over die wijzen. Het werden er drie omdat er drie geschenken waren. Ze kregen verschillende leeftijden en ook verschillende huidskleuren. Want was Jezus er niet voor alle mensen? Welke leeftijd ze ook hebben en welke kleur hun huid ook heeft? En de wijzen werden koningen, zodat het contrast van hun houding met die van Herodes nog veel scherper werd. En als er nu eens meer koningen waren? En als er nu eens één koning te laat bij Jezus kwam? ... Zo entte men een nieuw verhaal op het oude van Matteüs. Het verhaal hierbij is daar een voorbeeld van. Die vierde koning had wellicht ook kostbare geschenken mee, maar hij handelde zoals Jezus zou gedaan hebben en gaf ze aan mensen die ze konden gebruiken. In de reactie van Maria horen we bekende woorden van Jezus: 'Wat ge aan de minsten der mijnen gedaan hebt, hebt ge aan mij gedaan'. Zo komt het dat een verhaal over een vierde koning een verhaal wordt over elk van ons. Met als grote vraag: 'Wat doen we in ons leven met de woorden die Jezus gesproken heeft?'

A blank Christmas card template. On the right side, there is a square box with a scalloped border, intended for a postage stamp. Below the stamp box, there are three horizontal lines for an address. On the left side, there is a vertical line, and to its left, the text "kartenuniversum.de" is written vertically.

A blank Christmas card template, identical to the one above. It features a square postage stamp box on the right, three horizontal address lines below it, and the text "kartenuniversum.de" on the left side.